

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21000 Split

Posl. broj: P - 4546/2020-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sutkinji Irmi Dujić, u pravnoj stvari tužiteljice Marija Vulić iz Splita, Papandopulova 7, Split, OIB: 78740280510, zastupana po punomoćnici Dijani Vulić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika GROM d.o.o. Omiš, Zakućac 10 E, OIB: 88913642493, zastupan po punomoćniku Kruno Peronja, odvjetniku u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužiteljice odvjetnice Dijane Vulić te zamjenice punomoćnika tuženika odvjetnice Marte Šimurina, na ročištu za objavu i uručenje presude 16. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici iznos od 58.500,00 kuna na ime naknade štete zajedno sa zateznom zakonskom kamatom koja teče na taj iznos od dana podnošenja tužbe pa do isplate po stopi određenoj člankom 29. ZOO-a.

II. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na dosuđeni iznos od dana presuđenja pa do isplate sukladno stopi određenoj člankom 29. ZOO-a."

II. Nalaže se tužiteljici u roku od 15 dana nadoknaditi parnični trošak tužitelju u iznosu od 1.600,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 16. srpnja 2026. do

isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

riješio je

I. Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu tužbenog zahtjeva koji glasi:

" Nalaže se tuženiku da preda tužiteljici u suposjed nekretninu označenu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, zk. odjel u Omišu, kao čest. zem. 1214 k.o. Zakučac sve u roku 8 dana od dana presuđenja, na način da joj omogući nesmetano korištenje predmetnom nekretninom i iskorištavanje iste."

II. Ispravljaju se zapisnici ovog suda posl. broj P-4546/20 od 17. ožujka 2025. na stranici 1. te P-4546/2020 od 08. srpnja 2026. na stranicama 1. i 2. (listovi 81 i 82 spisa) na način da na mjestima gdje se navodi riječ "Omnia" ima ispravno stajati " Omial".

Obrazloženje

1. Kod ovog suda dana 21. prosinca 2020. zaprimljena je tužba u kojoj se navodi da je tužiteljica suvlasnica nekretnine označene u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu koje se vode za k.o. Zakučac kao čest. zem. 1214, površine 234 metra četvorna za 1/3 dijela cijelog. Navodi se i da je u zemljišnim knjigama zbog nesređenog zk. stanja, tužiteljica upisana za 1415/5376 dijela uz treće osobe, dok da je u katastru upisan njen prednik pok. Mate Vulić za 1/3 dijela. Tužiteljica navodi kako je pravo vlasništva za 1/3 dijela cijelog stekla nasljeđivanjem iza pok. Mate Vulića. Dalje navodi kako je tuženik protupravno uzurpirao predmetnu nekretninu na način da isključio iz suposjeda tužiteljicu i pretvorio predmetnu nekretninu u dio vanjskog skladišta za potrebe svoje djelatnosti. Dalje navodi kako je tužiteljica onemogućena da se na bilo koji način služi svojom nekretninom, a za čin uzurpacije da je saznala nakon što joj je ponuđeno da proda svoj suvlasnički dio tvrtki Omial novi d.o.o. iz Omiša za iznos od 58.500,00 kuna. Predmetna kupoprodaja da je nerealizirana zbog činjenice da cijelu nekretninu u posjedu drži nezakonito tuženik. Tužiteljica navodi da je pretpila štetu u vidu izmakle dobiti u iznosu od 58.500,00 kuna te postavlja tužbeni zahtjev kojim traži predaju u suposjed predmetne nekretnine te naknadu iznosa od 58.500,00 kuna na ime naknade štete zajedno a zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da se tuženika obveže na naknadu troškova postupka.

2. U odgovoru na tužbu od 21. veljače 2024. tuženik navodi kako je suvlasnik predmetne nekretnine za 1/3 suvlasnička dijela, ne osporava da je tužiteljica bila suvlasnica 1/3 suvlasnička dijela iste nekretnine, koji suvlasnički dio u međuvremenu prodala Wertinvest nekretnine d.o.o. Zadar. Dalje navodi da je tuženik u suposjedu predmetne nekretnine na način da je na jednom njenom dijelu odložio svoje stvari dok

je u preostalom dijelu nekretnina slobodna i nitko je faktično ne posjeduje. Tuženik navodi da nije niti tužiteljicu, niti ostale suvlasnike isključio iz suposjeda, da predmetna nekretnina nije ograđena, ni zaključana, niti je onemogućen pristup istoj ni tužiteljici ni trećim osobama. Tuženik navodi da tužiteljica nikada nije na bilo koji način pozvala tuženika da je prepusti u suposjed predmetne nekretnine. Kako tuženik na bilo koji način ne negira suvlasnička prava tužiteljice nad predmetnom nekretninom, kako tuženik nije isključivo posjedovao niti posjeduje predmetnu nekretninu, nije isključio tužiteljicu iz suposjeda predmetne nekretnine, nije joj oduzeo suposjed, niti je na bilo koji način uznemirio tužiteljicu iz suposjeda nad predmetnom nekretninom tuženik smatra da nije osnovan zahtjev kojim tužiteljica predlaže da tuženik preda tužiteljici suposjed predmetne nekretnine i predlaže da se isti odbije kao neosnovan. Dalje tuženik navodi da mu iz činjeničnih navoda tužbe nije jasno koju i kakvu „naknadu štete“ zahtjeva tužiteljica, posebno ako trpi neku štetu kojom protupravnom radnjom je tuženik štetu prouzročio. Tuženik navodi da nije prouzročio niti bilo kakvu štetu nad predmetnom nekretninom, a da i je kao poštteni suposjednik predmetne nekretnine da je ne bi bio dužan naknaditi tužiteljici u smislu odredbe čl. 164. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Dalje navodi da ako se zahtjev tužiteljice odnosi na stečene koristi za suposjed tuženika nad predmetnom nekretninom u smislu navedene odredbe, tuženik tada ističe da predmetnu nekretninu suposjeduje kao pošten posjednik te smatra da nije osnovan zahtjev kojim tužiteljica zahtjeva isplatu, kako po osnovu „naknade štete“, tako i po osnovu stečene koristi te se protivi ovom zahtjevu. Zaključno tuženik predlaže da se zahtjev tužiteljice u cijelosti odbije kao neosnovan, a tužiteljica obveže naknaditi tuženiku prouzročene parnične troškove.

3. Na pripremnom ročištu održanome dana 27. veljače 2024. tužiteljica je povukla tužbeni zahtjev kojim je tražila predaju u suposjed radi čega je pozivom na članak 193. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 dalje ZPP) odlučeno kao u izreci rješenja. Međutim, tužiteljica je navela da ustraje u naknadi štete u vidu izmakle koristi, budući je od strane tuženika bila isključena iz suposjeda predmetne nekretnine, a tuženik joj kao suvlasnici u tom periodu nije plaćao nikakvu naknadu za korištenje predmetne nekretnine za potrebe svoje djelatnosti, budući između tužiteljice i ostalih suvlasnika nikada nije bila razvrgnuta suvlasnička zajednica po kojoj bi ostalim suvlasnicima pripao isključivi posjed i korištenje točno određenog dijela predmetne nekretnine.

4. Tuženik je naveo kako su navodi tužiteljice netočno, da bi tužiteljica trebala odrediti vrijeme odnosno period za koji potražuje sporni iznos. Ponavlja da tuženik kao suvlasnik nikada nije isključio tužiteljicu iz posjeda odnosno suposjeda nekretnine, da bi tužiteljica trebala odrediti u kojem periodu bi bilo kakvo uznemiravanje odnosno oduzimanje posjeda se događalo te da tužiteljica u vrijeme podnošenja tužbe, a i nakon toga nikada nije pozvala tuženika da joj prepusti u suposjed njen idealni dio predmetne nekretnine, a niti je to učinila naknadno.

5. Dalje tijekom postupka tužiteljica je osporila da bi tuženik bio suvlasnik predmetne nekretnine navodeći da je suvlasnik za 1/3 dijela Marijan Jerčić, a da je predmetna nekretnina operativno dvorište u blizini objekata u vlasništvu tuženika. Navodi kako tužiteljici pripada pravo na naknadu štete u visini izgubljene zakupnine srazmjerno

njenom suvlasničkom dijelu koji je mogla potencijalno ostvariti, a primjenom odredaba o stjecaju bez osnova. Predlaže izvesti dokaze na okolnost izračuna visine zakupnine koja bi pripadala tužiteljici pet godina unatrag, od podnošenja tužbe, odnosno prodaje nekretnine nekretnini tvrtki Wert invest nekretnine d.o.o. Također je navela kako suvlasnička zajednica glede predmetne nekretnine nije nikada bila podijeljena te da tuženik nije imao pravo po nikakvoj osnovi korištenja predmetne nekretnine.

6. Tuženik je naveo kako iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da tužiteljica nije nikada pristupila na predmetnu nekretninu niti se obratila tuženiku te da nekretnina nije bila ograđena, a da činjenica što je ista prodala svoj suvlasnički dio dokazuje da nije ometana ni onemogućena u svom suvlasničkom pravu.

7. U podnesku od 06. srpnja 2026. tužiteljica se pozvala na članke 36. stavak 1., 42. stavka 1. , 42. stavka 2., 46. stavak 1. i 165. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a na ročištu od 8. srpnja 2026. se pozvala i na članak 1120 Zakona o obveznim odnosima.

8. Tijekom dokaznog postupka izveden je dokaz čitanjem: rješenja o nasljeđivanju iza pok. Mate Vulića, prijepisa posjedovnog lista 494 K.O. Zakučac, izvotka iz zemljišne knjige Z.U. 439 K.O. Zakučac, ugovor o kupoprodaji nekretnine od 23. studenoga 2023. zaključenog između Marije Vulić kao prodavateljica te Wertinvest nekretnine d.o.o., zapisnika posebnog zemljišnoknjižnog odjela ovog suda u Omišu Z-44369/24, Z-11984/23, od 19. studenoga 2024., podneska posl. broj Z-11984/2023 od 02. veljače 2024., prijedlog radi provođenja pojedinačnog ispravnog postupka Marijana Jerčića od 10. ožujka 2023., ugovora o kupoprodaji nekretnine od 9. lipnja 2023 između prodavatelja Šimuna (Šime) Vulića, Ivana Vulića i Tonča Vulića te kupca Marijana Jerčića, izjave od 13. siječnja 2021., ugovora o kupoprodaji nekretnine od 13. siječnja 2021. zaključenog između Ante Generalić i Werrinvest nekretnine d.o.o., ugovora o kupoprodaji nekretnine od 11. ožujka 2015. zaključenog između prodavatelja Šime Vulića, Ivana Vulića i Tonča Vulića te kupca Ante Generalića, saslušanjem tužiteljice Marije Vulić, zakonskog zastupnika tuženika Marijana Jerčića, svjedoka Tonča Vulića, Ivana Vulića, Andrije Pivčevića, Jure Krcatovića, Petra Đonlića, Marina Jerčića, Ante Čaglja te Stipe Novakovića.

9. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

10. Tijekom postupka nije bilo sporno da je tužiteljica u trenutku podnošenja tužbe bila suvlasnica čest. zem. 1214 K.O. Zakučac dijela i da je ovo postala nasljeđivanjem iza svoga supruga, a kako se to potvrđuje priloženim rješenjem o nasljeđivanju iza pok. Mate Vulića, priloženim prijepisom posjedovnog lista 494 te priloženim izvotkom iz zemljišne knjige Z.U. 439 K.O. Zakučac.

11. Tijekom postupka nije bilo sporno niti da je tužiteljica svoj dio predmetne nekretnine prodala Wertinvest nekretnine d.o.o., a što proizlazi iz Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 23. studenoga 2023. te da se vodio pojedinačni ispravan postupak na što je ukazala tužiteljica pred posebnim zemljišnoknjižnim odjelom ovog odjela u Omišu pod posl. broj Z-44369/2024.

12. Iz Zemljišne knjige (javne isprave) proizlazi da su u trenutku donošenja ove odluke kao suvlasnici čest. zem. 1214 k.o. Zakučac upisani za 1/3 Marijan Jerčić, a 2/3 Wertinvest nekretnine za usluge d.o.o. Zadar, sve temeljem upisa od 13. siječnja 2025.

13. Tužbenim zahtjevom tužiteljica traži isplatu od tuženika, ali tijekom postupka tužiteljica je više puta mijenjala osnovu temeljem koje postavlja tužbeni zahtjev, a pored ovoga nakon što je promijenila osnovu traženja i navela različite okolnosti nije niti precizirala period za koji se isplata traži, ali i da je sve ovo učinila sud je stava da iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da tužbeni zahtjev nije osnovan niti po jednoj osnovi na koju se tužiteljica poziva radi čega nisu izvođeni daljnji dokazi vezani za visinu tužbenog zahtjeva niti je tužba vraćena tužiteljici naknadno na uređenje.

14. Iako tužiteljica u tužbi navodi da je tuženik protupravno uzurpirao predmetnu nekretninu na način da je isključio tužiteljicu iz suposjeda, odnosno da je upravo zbog tuženika onemogućena da se na bilo koji način služi svojom nekretninom te da je istu tuženik onemogućio u prodaji svoga suvlasničkog dijela nekretnine iz rezultata dokaznog postupka proizlazi drugačije.

15. U spisu nema dokaza da je tvrtka Omial novi d.o.o. odustala od kupoprodaje zbog činjenice da cijelu nekretninu u posjedu drži tuženik, odnosno izvedeni dokazi ukazuju suprotno.

16. Naime, već u samom ugovoru koji dostavlja tužiteljica (listovi 27 i 28 spisa) koji je zaključen između tužiteljice kao prodavateljice te Wertinvest nekretnine d.o.o. Zadar u uvodnim odredbama pod točkom 1. se navodi kako su stranke dana 17. prosinca 2020. sklopile predugovor o kupoprodaji nekretnine čest. zem. 1214 k.o. Zakučac, za 1/3 dijela. Naknadno saslušani svjedok Stipe Novaković spominje da je bio član uprave Omial te da nije postojao ni jedan razlog koji bi tvrtku Omial odvratilo od kupnje 1/3 nekretnine, a pored ovoga isti je naveo da je tvrtka Wertinvest nekretnine d.o.o. vlasnik tvrtke Omial što ukazuje na činjenice da je nakon što je tužba podnijeta tužiteljica nastavila sa pregovorima sa zainteresiranim osobama, zaključila predugovor, a potom i dana 23. studenoga 2023. i ugovor o kupoprodaji nekretnine odnosno da su navodi iz tužbe da bi joj tuženik nanio štetu zbog koje joj je izmakla dobit potpuno neosnovani u smislu odredbe članka 1045. i 1046. Zakona o obveznim odnosima (" Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/11, dalje ZOO).

Nadalje, u istom tom ugovoru od 23. studenoga 2023. (list 27 spisa), a kojeg u spis dostavlja sama tužiteljica, u točki 5. se navodi: " Prodavateljica jamči kupcu da se samostalno i putem svojih prednika nalazi u suposjedu predmetne nekretnine preko 50 godina, te da ih nitko nikada nije ometao u vršenju vlasničkih prava koja im pripadaju."

17. U iskazu danom ovome sudu tužiteljica navodi kako je predmetna nekretnina bila ledina, da na istoj nije bila odavno pa da ne zna što je sada, da je nije nudila na prodaju tvrtki Omial već da se njoj javila ta firma kojoj je prodala parcelu do predmetne pa da joj je tada bilo čudno zašto ne traže i ovu susjednu koja je uža. Dalje je navela kako je prije nego li joj se javila tvrtka Omial da je bila na predmetnoj nekretnini više puta te da se moglo pristupiti na sve dijelove nekretnine. Navela je da ona nije ništa radila na ovoj nekretnini niti je pokušavala ući u posjed. Dakle, iskaz tužiteljice i dostavljeni

kupoprodajni ugovor naveden pod točkom 16. obrazloženja ove odluke su u suprotnosti sa navodima tužbe da je tužiteljicu tuženik onemogućio u posjedovanju predmetne nekretnine, odnosno da joj je onemogućen suposjed iste. Naime, ista sama navodi kako nije ni pokušala ući u posjed.

18. Tijekom postupka tužiteljica je, a kako je već rečeno, stalno mijenjala osnovu tužbenog zahtjeva pa je tako u jednom trenutku navela da se tužbeni zahtjev odnosi na naknadu štete u visini izgubljene zakupnine razmjerno njenom suvlasničkom dijelu, odnosno pozvala se na pravila stjecanja bez osnove. U iskazu danom sudu jasno je navela kako predmetnu nekretninu nije pokušavala dati u zakup nego je željela istu prodati, a glede upita je li tuženik drži na predmetnoj nekretnini kakve stvari nije znala reći. Iz dokaznog postupka ne bi proizlazilo da je u ponašanju tuženika postojala protupravnost u postupanju niti je utvrđeno da bi tužbeni zahtjev bio osnovan po ovome osnovu jer tuženik nije tužiteljici prouzrokovao štetu niti je tužiteljica dokazala da je poduzela kakve radnje radi čega joj je izmakla korist u visini zakupnine, štoviše nije ovakav zahtjev tuženiku niti je prije pokretanja predmetnog postupka tražila predaju u suposjed predmetne nekretnine.

19. Naime, svi saslušani svjedoci tvrdili su da se na predmetnu nekretninu moglo pristupiti jer u spornom dijelu nije ograđena te nitko nije nikada vidio tužiteljicu da bi pristupila na nekretninu odnosno nije im poznato da bi postavljala kakve zahtjeve tuženiku iz svog prava suvlasništva. Također iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika te saslušanih svjedoka proizlazi da se predmetna nekretnina nalazi pored prostorija tuženika te predstavlja prostor na kojem tuženik ponekad obavlja određene radnje na način da se ponekad odlažu palete, a ponekad je i slobodan te da ovaj dio nije ograđen te se do istog slobodno pristupa:

- tako zakonski zastupnik tuženika Marijan Jerčić, ujedno i u trenutku donošenja presude suvlasnik predmetne nekretnine za 1/3 dijela, navodi kako je tijekom 2020. i ranije tuženik na ovoj čestici i to sjevernom dijelu u površini od 150m² držao palete, ali da zemljište nije ograđeno i da je sve slobodno. Pored ovoga je naveo kako tuženik ranije nije nikada dobio kakvu opomenu ili bilo što drugo od strane tužiteljice,
- svjedok Tonči Vulić, raniji suvlasnik predmetne nekretnine i u tazbinskom srodstvu sa tužiteljicom, je naveo da se na predmetnoj nekretnini tijekom 2020. nalazilo separacijsko skladište za žalo, palete i da je bilo svega te da je tuženik bio u posjedu, ali veće površine od one za koju je upitan od suda, odnosno da je bio u posjedu 500-600 m². Također je naveo da se na nekretninu moglo pristupiti jer se sa jedne strane nalazi potok, a sa druge pristupni put od kuda su dolazili kamioni, te da je na nekretnini bilo slobodnog prostora na dijelu gdje su se okretali kamioni. Svjedok je naveo kako oni dok im Ante Generalić nije predočio, nisu ni znali da imaju ovu nekretninu, a ovaj pak da je za ovo saznao prema zemljišniku. Svjedok se izjasnio da ni on niti pok. Mate, suprug tužiteljice, nisu nikada bili na toj parceli. Kasnije se ispravio i rekao da ne zna na kojoj točno se parceli nalazilo žalo, ali da je predmetna parcela tu negdje gdje je bilo žalo, a on da je govorio o velikom kompleksu dok je ono što su oni prodali jako manje kvadrature te da je tuda prolazio i dolazio kao mušterija u tuženika kupiti žalo, ali da nije znao da je to njegova nekretnina.
- svjedok Ivan Vulić, također raniji suvlasnik predmetne nekretnine, je naveo kako

su on i brat saznali od rođaka Šime te od Ante Generalića da je Ante Generalić zainteresiran za kupnju predmetne nekretnine. U odnosu na tužiteljicu je naveo da mu nije poznato da bi ona bila u posjedu ove nekretnine te je naveo da je ona nevjesta, da stanje gleda po papirima, a da su svi sada zaboravili mejaše te da zna da prema papirima ima zajedničku zemlju sa tužiteljicom. Svjedok nije znao reći što je bilo na predmetnoj nekretnini niti 2012. niti 2020.

- svjedok Andrija Pivčević, zaposlenik tuženika, navodi kako nekretnina nije bila 2020. ničim ograđena i da se moglo slobodno pristupiti istoj, da su se na istoj u dijelu držale stare palete. Tužiteljica mu nije poznata.

- svjedok Marin Jerčić, sin z.z. tužitelja i zaposlenik, je naveo da se predmetna nekretnina nalazi gdje je dio vanjskog skladišta tuženika, na kojem se ponekad nalaze palete, a koji je ponekad i slobodan te da je ovaj prostor tuženik koristio te ga koristi i na dalje. Naveo je kako tuženik nije nikada dobio dopis od tužiteljice kojim bi se tražila predaja u suposjed odnosno da mu nije poznata tužiteljica, ali da je ista mogla doći i koristiti nekretninu. Svjedok je naveo kako je mislio da je vlasnik predmetne nekretnine Šime Vulić.

- svjedok Jurica Krcatović, ranije zaposlenik tuženika 15 godina, navodi da se radi o prostoru pored žala gdje su palete i rasute stvari, da se prostor stalno mijenja, nekada tu stoji roba koje je ponekad manje, a ponekad više. Nije nikada vidio tužiteljicu niti mu je poznata te je naveo da nije nikada tuženik zaprimio u njegovu odjelu kakav dopis kojim bi se tražila predaja u suposjed od strane iste. Naveo je da prostor nije ograđen te da svatko može pristupiti istome. Svjedok je naveo da je nekretnina u stvarnosti neobrađivo zemljište.

- svjedoku Petru Đonliću je poznato da se na dio nekretnine o kojem se vodi parnica moglo pristupiti slobodno jer nije ograđen ni zaključan.

- svjedok Ante Čagalj, bivši zaposlenik tuženika, također je naveo kako prostor nije ograđen, da se ponekad tu nalaze palete (u dimenzijama 10 x 5 m) koje se pomiču, na ovaj dio nekretnine da je mogao doći tko je htio te da se tu uglavnom i prolazi.

20. Dakle, iz dokaznog postupka proizlazi da je tuženik u periodu od 5 godina prije pokretanja tužbe kao i pet godina prije nego li je tužiteljica prodala svoj dio predmetne nekretnine držao u suposjedu predmetnu nekretninu, da je zakonski zastupnik tužitelja suvlasnik predmetne nekretnine za 1/3 dijela te da je isti ovo pravo stekao kupoprodajom od Šimuna (Šime) Vulića, Ivana Vulića i Tonća Vulića te stupio u posjed prije 2013. godine (navodi iz prijedloga koji je priložen na listovima 36-38 spisa), da u spisu nema dokaza da se tuženik nalazi u suposjedu bespravno, a ovo nije niti životno ni logično s obzirom na odnos zakonskog zastupnika tj. suvlasnika predmetne nekretnine niti tuženika, da tuženik nije onemogućio tužiteljicu u suposjedu nekretnine što ukazuje na poštenje istog te ne bi imao obvezu na isplatu naknade za korištenje nekretnine tužiteljici u smislu odredbe članka 164. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (" Narodne novine" broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06,146/08, 38/09,153/09 i 143/12, dalje ZV).

21. Dakle, iz rezultata dokaznog postupka proizlazi:

-da tužiteljica nije onemogućena u suposjedu od strane tuženika,

- da tužiteljica nije nikada tuženiku manifestirala volju glede načina suposjeda predmetne nekretnine niti postavljala tuženiku kakve zahtjeve glede predmetne nekretnine,
- da tužiteljica nije nikada ikome predmetnu nekretninu davala u zakup te da ovo nije niti pokušala,
- da je trećim osobama prilikom prodaje sporne nekretnine tužiteljica jamčila da se nalazi u suposjedu nekretnine te da nije ometana u vršenju vlasničkih prava (u ugovoru na listu 27 spisa)
- da je nekretnina bila slobodna za prolaz i korištenje i neograđena u spornom dijelu,
- da je zakonski zastupnik tuženika ujedno i suvlasnik za 1/3 dijela predmetne nekretnine.

22. S obzirom na navedeno sud je stava da tužiteljica nema pravo na isplatu od tuženika niti po općem pravilu iz članka 1111. ZOO-a jer nije dokazan koji dio imovine tužiteljice je prešao u imovinu tuženika s obzirom da nije imala namjeru davati nekretninu u zakup, a niti je isključena iz suposjeda. Nadalje, nema pravo na isplatu niti po pravilu iz članka 1120. ZOO-a jer tuženik s obzirom na odnos njega i zakonskog zastupnika tj. suvlasnika nije upotrebljavao tuđu stvar u svoju korist već se očito nalazio u pravnom odnosu u kojem je suposjed crpio iz suvlasničkih prava svog zakonskog zastupnika, a tužiteljicu nije ni u jednom trenutku isključio iz suposjeda ili joj onemogućio njezina vlasnička prava zbog navedenoga je odbijen tužbeni zahtjev te je odlučeno kao u izreci presude.

23. Odluka iz točke II. izreke rješenje donijeta je pozivom na članak 312. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 dalje ZPP).

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a i 155. ZPP-a. Tuženiku je trošak odmjeren prema Tarife o nagradama i naknadama za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23). Tako je priznat trošak sastava odgovora na tužbu, zastupanja na 7 ročišta (27.02.2024., 27.05.2024., 13.01.2025., 17.03.2025., 10.06.2025., 09.10.2025. i 08.07.2026.) u iznosu od po 200,00 eura što ukupno iznosi 1.600,00 eura, sve pozivom na Tbr.8.t.1., 9.t.1. i 54. naprijed navedene Tarife.

U Splitu, 16. srpnja 2026.

SUTKINJA

IRMA DUJIĆ

Pouka o pravnom lijeku

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088a-dbef7**

Kontrolni broj: **0d9ab-93a36-36472**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.